

VAN 'T PERSONEEL

FYLAKRA.

VOOR 'T PERSONEEL.

No. 3 2e jaargang

30 mei 1958

Het is de bedoeling van het bestuur onzer Pers.Ver. om ongeveer eind aug.1958 gezamenlijk naar Delft te gaan om daar de Grote TAP-TOE bij te wonen.

We hopen om 5 uur te vertrekken onderweg ons boterhammetje op te eten, een rondrit te maken door Delft, daarna gezamenlijk koffie te drinken om dan om 8.30 uur op de Grote Markt onze zitplaatsen op te zoeken, voor de Grote TAP-TOE die ongeveer 10.30 uur is afgelopen. We drinken dan nog even een kopje koffie en vertrekken dan weer naar huis.

Het bestuur heeft gemeend de autobus voor haar rekening te nemen, zodat de verdere kosten door u zelf betaald moeten worden, welke geraamd worden op + f.5.-- per persoon.

De gelegenheid is opengesteld om maandelijks te sparen.

Opgaven liefst voor 10 juni a.s. in verband met het reserveren van plaatsen, bij de heren van Bennekom en van Zijl.

Fototentoonstelling

Mogen wij u nog even herinneren aan de fototentoonstelling die in 't najaar zal worden gehouden. Maak een aardige vakantie-opname en stuur hem dan in.

B.v.2.

- . -

Personalia

De heren J.v.d.Bult en G. van Hardeveld hebben beiden uit 't personeelsfonds een aansteker ontvangen, als herinnering aan de tijd dat zij op het Fysisch Laboratorium te midden van ons gewerkt hebben.

Het bestuur.

Mededeling "Oude Reiscommissie".

Financieel verslag Reis van 27 mei 1958.

Uitgaven:

Lunch	f. 22.02
Diner	" 190.--
Cabaret	" 127.50
Vervoer	" 137.25
Diversen (sigaren, cro- quetten)	" 19.95
	<u>f.506.72</u>
	=====

Inkomsten:

Restant vorig jaar	f. 0.70
Bijdragen deelnemers	" 317.--
Subsidie	" 189.02
	<u>f.506.72</u>
	=====

-----.

Wat betreft de benoeming van de nieuwe reiscommissie hebben wij ons voorgesteld om op Vrijdag 6 juni na afloop van de dienst bij elkaar te komen.

De plaats wordt nog nader bekend gemaakt.

Candidaten kunnen tot de aanvang van de vergadering ingediend worden bij de heer Corbijn.

Uiteraard is er gelegenheid tot discussie over de afgelopen reis.

-----.

REISVERSLAG 1958.

-.--.-.-.-.-.-

Op de 3^e Pinksterdag gingen we onze traditionele personeelsreis weer maken,
vijfde, zesde of zevende, je zou de tel kwijt gaan raken.
Maar naar het bleek waren we al negen keer aan 't passagieren,
Het volgend jaar gaan we dus ons 2^e lustrum vieren.
We waren dit keer in drie groepjes verdeeld,
dat gaf aan de zaak weer eens een ander beeld.
Tussen acht en half neden, zouden we van huis worden gehaald,
nu ja, daar worden de chauffeurs per slot van rekening voor betaald.
Om 8.00 uur zaten wij te wachten op de bus, u weet wel hoe
of dat gaat,
kant en klaar paraat.
Tjonge kwart over acht, wel drommel,
waar blijft die koekjes - trommel.
Tu, Tu, daar kwam hij aan,
Goede morgen, en de deksel van de trommel dicht gedaan.
Op 't Elinkwijk parkeerterrein waren wij nummer één,
en stonden daar moederziel alléén.
Heer Verkerk een uitstekende chauffeur,
maar het busje stelde hem iets teleur.
Nu ja, we zullen daarover niet te veel praten,
de derde versnelling hadden ze gewoon weggelaten.
Daar kwam de wagen van Heer Corbijn,
een stevige chauffeur, ja hij mag er zijn.
Even uitstappen en zo nodig kennis gemaakt,
zeg waar blijft Jan Baas, hij is toch niet in de Singel geraakt.
Wat zegt u van die ondeugende Rein,
er ontsproot iets uit zijn verstandige brein.
Hij zei: "De oudjes zitten achter in,
die hebben het vast wel naar hun zin."
Hij was echter, moet u weten,
dat hij zelf achterin zat, vergeten.
Nog maar steeds wachten op No. 3,
Jan Baas moet over de knie.
Misschien heeft hij een leuke band,
er is vast en zeker wel wat aan de hand.

Mevrouw Berkhof was haar paraplu vergeten,
dan krijgen we géén regen moet u weten.
In de verte steeds maar turen, turen,
Heer van Straten stond naar de Demka magneet te gluren.
Ja ik zal 't u verklappen,
hij kon 't maar niet snappen,
dat aan die grote magnetische vlakken
het ruwe ijzer maar bleef plakken.
Heer Corbijn even bellen, ja Jan was vertrokken,
Heer Verkerk, u moet niet zo op 't materiaal zitten mokken.
Eindelijk daar was Jan Baas het was vijf over negen,
hij stapte uit de bus iets verlegen.
Het lag niet aan mij hoor echt waar,
maar Heer Maaswinkel was nog niet klaar.
Die liep in zijn pyama nog rond te springen,
de mensen stonden zich voor 't raam te verdringen.
Ja, zegt Jan, toen bij Henny van Hattum nog even wachten,
die stond daar met inspanning van al haar krachten,
haar haren te leggen in vele krullen,
neen zegt Jan, ik sta maar wat te flauwekullen.
hier is de werkelijkheid van mijn overtijd zijn ... op gelet,
er is in mijn wagen nog een nieuwe richtingaanwijzer gezet.
Om negen uur tien vertrokken wij naar groot Amsterdam,
en wat Mevrouw van Straten al niet tegen kwam,
"Kasteel Nijenrode", een prachtig gesmeed hek,
daarop was ze reuze gek.
De twee voorste busjes gingen er met 100 km per uur van deur,
maar heer Corbijn was een rustige chauffeur.
Die ging met een gestadigde gang,
daardoor waren de dames in 't geheel niet bang.
Heer van Straten kon het natuurlijk weer niet laten,
om over vissen en visvergunningen te praten.
Nu ja, de passerende sloten en plassen, de aanleiding was
groot,
En in de heer Berkhof een bijzondere deelgenoot.
Mevrouw Corbijn hoorde dat ik zat te dichten,
ze vertelde: "dat dichten ook hoorde tot haar plichten,
voor St.Nicolaas of winkelweek heb ik héél wat verzonnen,
en ik weet niet hoeveel eieren gewonnen.

Daar stond in 't zonlicht 't Amstelstation te prijken,
we moesten het voor Jan Baas 2 keer bekijken.

Heer Corbijn nam toen de kop,
bij de Firma Drukken hielden we op.

Daar stapten wij de busjes uit,
die Michel Koning met zijn olijke snuit,
Heer van Busselen vroeg: "Wie ben jij ook eigenlijk weer";
Michel: "Ik heet Timmermans Mijnheer".

van Busselen: "Ja, ja, ik was het vergeten";
"geeft niet", zei Michel je kunt niet alles weten".

We gingen bij de Firma Drukken naar binnen,
en de excursie kon beginnen.

Dr. Freeman hield een inleidend woord, tijdens de koffie met koek
daarna werd het Laboratorium vereerd met een bezoek.

Het was machtig interessant,
om te kijken naar een diamant.

Koolstof gekristalliseerd,
daarna door menigeen begeerd.

Wij zagen de markies en emmerot,
daar was Mevrouw Berkhof op verzot.

Behalve de interesse voor de diamant, vond Mevr. Berkhof lang niet
mal.

In de cantine het formical.

Dan die tegelvloer, o wat fijn
die moest in mijn keuken zijn!

Van 't lab. gingen we naar de fabriek
We stonden nog steeds niet op de kiek.
Nu ja, Jan Baas had zoveel om op te letten
dat hij ons later wel op de kiek zou zetten.

Na de fabriek te hebben bekeken
begon Hr. Kuipers een dankwoord uit te spreken
door een paar dozen sigaren begeleid
en een applaus aan de firma Drukker gewijd.

Met diamantenwijsheid aangedaan

Zijn wij naar de Velsertunnel gegaan.

Eén richtingaanwijzer van ons busje zat telkens vast
Dat was voor ons een grote last,

Maar voor de Hr.v. Bergen was 't een kansje
Die had af en toe een aardig sjansje.

Ja voor Heer Corbijn was 't een beetje zuur,
maar die had genoeg aan zijn volkswagenstuur.
Heer van Straten zag acht pijpen,
in zijn gedachten begon iets te rijpen.
Wat een mooi schip zei hij spontaan,
"Acht Provinciën" is zijn naam.
De Velsertunnel een wonder der techniek,
echter de dames voelden zich plotseling een beetje ziek.
Zo onder water, een naar gevoel,
er moet maar eens een gat in komen en alles loopt onder, de hele
boel.
Heer van Straten trok een wonderlijk gezicht,
hoe komen ze in die tunnel aan dat licht.
Jan Baas stond af en toe boven op zijn rem,
en de dames verhieven dan hun stem.
Voor een voetganger, een brommerd, die plotseling de rijweg over
staken,
Pas op Jan, je passagiers konden wel eens door de voorruit geraken
Eindelijk kwamen wij in Wijk aan Zee, tjonge volop zon,
hij is gelukkig, toch niet op de bon.
Verschillende stonden maar te steunen,
want hun maag begon te kreunen.
Heer Kuipers deelde met milde hand,
de lunchpakketten uit aan 't strand.
In een paviljoen, 5 min. heerlijk zitten zonnen,
zijn we aan de broodjes begonnen.
Daar kwam een sappig buitje aangedreven,
ja, ja, je kunt aan het strand heel wat beleven.
Ria was bezig een bal op te blazen,
Frits Meeuwissen begon zich daar over te verbazen.
De bal had Ria op zicht, dus was niet haar eigendom,
Ja die Ria is niet dom.
Blijf hij heel, dan zeg ik: "Hier is de bal zoals u ziet,
hij bevalt mij niet."
Na de lunch even aan 't ballen,
Kees Maaswinkel zag 't aan hij dacht:
dat zou mij ook best bevallen.
"Vrouw, mag ik a.u.b. even mee gaan ballen?"
"Ja jongen, maar kijk uit voor de kwallen".
Doch de regen maakte een eind aan 't spel,
en velen kregen kippenvel.

Henny's kleed werd vereerd,
en tot handdoek gepromoveerd.
Heer Berkhof begon aan 't tafeltje groen,
een biljartspelletje te doen.
Wij vertrokken om drie uur,
de heren weer achter 't stuur.
Heer van Bergen moest even claxonneren,
maar eerlijk gezegd: "Hij moet dat nog leren".
de dop van de claxon vloog er uit,
bijna door de voorruit.
Drie technici gingen hem repareren,
ja, ja, zo met elkaar kun je heel wat presteren,
Heer van Straten, nee nee, ik ben niet aan 't liegen,
zag een vogeltje vliegen,
met een even grote snelheid als onze bus,
't vogeltje was een doodgewone mus.
Verder komt Heer van Straten niet van buten,
toch had hij het over knoltuten.
Van heer Hansen kun je heel wat leren, hij heeft n.l. bepaald,
dat wie slechtigheid uit zijn moppen haalt,
nog slechter is als de geen die ze verteld,
dat is door hem maar even vastgesteld.
Op 't Jozef Daniël Meyerplein zijn we gaan parkeren,
om 't een en ander te gaan verteren.
De dames moesten nog even in 't busje hun kousen aandoen,
Frits, Michel en de andere heren niet kijken, want je krijgt
van katoen.
Bij Vroom en Dreesman stond Gerda Schrijver met wat dames totaal
vijf,
te passen en te meten om haar lijf.
Gerda toe nu zonder schromen,
je splinternieuwe rok gaan tonen.
Wij arriveerden om half zes in 't Luma Restaurant,
en werden daar bediend heel coulant.
Dick van der Horst, nee ik ben niet in de bonen,
hield een gesprek met een Italiaanse Schone.
Eerst had Heer van Straten het grootste woord aan tafel,
toen opende heer Hansen zijn grote wa
Dick van der Horst, nee ik wil hem niet plagen,
zat met zijn mes op de schelp te zagen.

Tjonge zei hij, moet je dat ding ook op eten,
nu ja de jeugd, zoiets moet je weten.
Mevrouw Berkhof zat maar met haar handen op haar schoot,
een klein vetvlekje, nee 't was niet groot.
Met wat Eau de Cologne van Mevr. Corbijn, even flink wrijven,
kun je zo'n vetvlek, volgens van Zijl, aardig verdrijven.
Heer Berkhof was verdiept in zijn tentenlectuur,
en tegen zijn vrouw: "zo'n vakantie is fijn en niet duur".
Het diner was smakelijk bereid,
een hoera aan 't Luma Restaurant gewijd.
Heer Hansen werd met de biefstuk eerst overgeslagen,
het was heus niet om hem te plagen.
Hij kreeg een biefstuk van ruim 2½ pond,
en toch bleef hij nog gezond.
Heer Corbijn sprak nog een enkel woord,
"t Volgend jaar allen mee zegt 't voort !!! Zegt het voort!!!
Op naar 't ABC cabaret, gespeeld werd: "Engelen en Spoken",
ons bloed zal wel gaan koken.
Nu 't was een heel aardig program,
Heer Hansen lachte toen de ooievaar kwam.
Tjonge ik wist niet dat die ooievaars zo konden zingen,
maar ik heb dat zo beluisterd, eerdaags staan ze zich voor ieder
huis te verdringen.
Die Wim Kan, die maakt er wat van,
Hij gaf zijn visie,
op de televisie.
Wie zaten dáár zo bij elkaar ?????
't leek warempel wel een paar !!!!
We waren gekomen aan 't eind van de dag,
De Fam. Kuipers bleef tot 't laatste aan de slag,
zij gingen nog even croquetten halen,
toen naar huis niet verder dralen.
We zochten in de busjes onze plaatsen weer op,
maar in dat éne busje, nee 't was geen mop.
Gerda en Frits zaten op de heenreis gescheiden,
en nu ... op de terugreis met zijn beiden.
Knus en gezellig naast elkaar,
Wie weet wat 't wordt, nu ja dat zien we dan 't volgend jaar.
Het was 12 uur middernacht,
Onze chauffeur (Heer Verkerk) zijn geboortedag herdacht.

Natuurlijk klonk het: "Lang zal hij leven",
dat hij nog lang zijn krachten aan het Fysisch Lab. mag geven.
Heer van Busselen kon schijnbaar niet meer vinden zijn huis,
want de bus was er voorbij gesuis (t).
Och, zegt hij zet mij hier maar af,
dan loop ik wel terug op een draf.
Nog even mijn regenjas pakken daar,
Gon en Dick namen toen hun kans waar.
Heren Reisleiders ik weet er zijn vele moeilijkheden geweest,
maar vandaag was 't toch weer echt feest.
Wij danken U van harte, een driewerf hoera,
Lang zullen ze leven in de gloria.
Voor de subsidie aan de Beheerder van het Fysisch lab. onze dank,
wij stelden dat zeer op prijs,
Dames en Heren tot de volgende reis.

B.v.Z.

- . - . - . - . -